

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia. 20. Totus orbis insanum & impium Herodis imperium de Ioannis
cæde damnat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](#)

Fit tuba Vox, cœlo vindex it clamor in hostem.

Vocis ut incidit mucro scelestus iter.

Vocalique tuos accusat morte furores.

Si non vindicias experat inde suas.

Clamor it hic cœlo, scelus opprime terra sepulcro.

Vita scelus, supera clamat ab arce Themis.

Ceu fera pascere sacro rabiem nunc sanguine, sanguis

Per tua quem fundas vulnera, semper erit.

Elegia. 20.

Totus orbis insanum & impium Hero-
dis imperium de Ioannis cæde
damnat.

AUricomus roseo dux qui prælucet Eoo,
Phosphorus augustis impulit astra rotis.

Festus 10, Ieto festus sol ardet in ostro.

Natalemque redux imperat ire diem.

Auspice iam Como, Cypris detupta Lyco.

Increpat argutæ tinnula plectra lyre,

Flexanimes facundæ modis chelys erudit orbes,

Orbes, flexipedem queis regit illa chorum.

Leno Cupido caput choreæ, prægit ille magister,

Multus enim ludo, multus & ille lyræ est.

Turpis amor casto sed ubi depugnat amori:

Ah! amor incesto castus ab hoste perit,

Quæ salit, ac numerosa trahit vestigia pellex;

Opprimet inuisum frons cui pura, caput.

Quid cum vate choroque? choris ager ille choragum,

Hos fugit, alba nigris damnat ut agna, lupos.

Inde rapace reus præscindit acinace vocem,

Absonus ab verbo qui fremit arma, furor.

An silet illa? cauissaxis memori accepit Echo

Hoc scelus, & mœstis succinit vnda modis,

Ingeminantque egri murmur lacrymabile venti.

Audieris ventos plangere, crede tubas,

Sed tristes sine flore tubas, grandesve querelas,

Queis dolor id rito damnat in orbe nefas.

Addit.

Adde, quod iratis viñdex furor arguet astris;
 Ut plorent, oculis induet astra dolor.
 Auritis scopulis si lugubris aggemat Echo:
 Dedeceus hoc Diuūm nesciet æthra queri?
 At surdo ne tale nefas nox supprimat æuo;
 Vox sceleri testis publica, mundus erit.
 Si Themi forte velis scitari conscientia causam:
 Parua, gemens dices, seu mage nulla fuit.
 Vox leuis auræ, nigræ quæ dedecus increpat aula;
 Cui sanctum nihil est, pro gracie crimen erat!
 Auræ quid leuius, grauius quid criminè cædis?
 Aura tamen summi criminis instar habet.
 Idque ubi spondet opem succo medicata salubri
 Lingua; reo pestis ne qua sit arra toro.
 Ah! tutor in saeuam quo, quo ruis impie mortem?
 An mors apta malo quæ medeatur, erit?
 Parce precor Medico, quo cor doler, oderis vulcus?
 Stulte, putas Medici morte medela venit?

Elegia 21.

De exsecribili Herodis scelere
Pij conuiuæ exsecratio.

AD HERODEM.

A Nte quidem rebar cædem scelus esse furoris.
 Ut video; Veneris nunc ea ludus erit.
 Lusus ut est foreæ turres strauisse procellis:
 Sic Cypridis risus nomina summa rapi est.
 Sed quod agit duri vis iracunda furoris:
 Hoc agit in molli vox chely fusa choro.
 Parce precor sceleri, quod & ipsa nec ausit Erynnis.
 Et cedat lacrymis mitior ira meis.
 Quid precor, ut tepidis tigris mansuescat ab yndis,
 Ipsâ sequitia quæ magè sequa furit?
 Cos ut inani pro corde tuo sub pectore staret?
 Cedet his mollis cos, quibus vros, aquis,

§

Cedet;